

prima instanță: I. Maxim
instanța de apel: D. Manole, S. Arnăuț, E. Fistican

ÎNCHEIERE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală și Petru Moraru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Platon Constantin,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Platon Constantin
împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale mun. Chișinău cu privire la obligarea
pârîntului de a-i achita indemnizația lunară viageră,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 iulie 2015, prin care a fost
respins apelul declarat de către Platon Constantin, cu menținerea hotărîrii primei
instanțe,

c o n s t a t ă:

La 22 octombrie 2014, Platon Constantin a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru, mun. Chișinău cu privire
la obligarea pârîntului de a-i achita indemnizația lunară viageră.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 03 septembrie 2014 s-a adresat
către pârînt cu cererea privind trecerea pensiei de deputat parlamentar la cea de judecător
al Curții Supreme de Justiție. Concomitent, cu acordarea indemnizației lunare viagere.

Ulterior, prin telefon i s-a comunicat că i-a fost stabilită pensia în mărime de 80%
din salariul de 13520 lei.

Relevă că potrivit art. 26 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-
X11 din 20 iulie 1995 „Dacă judecătorul demisionat are în funcție de judecător o
vechime de cel puțin de la 30 la 35 de ani, beneficiază de o indemnizație lunară viageră
de 90%”.

Consideră Platon Constantin că pârîntul urma să-i acorde indemnizația lunară
viageră în mărime de 16 578 lei lunar, deoarece, în funcția de judecător, a activat mai
mult de 30 de ani.

Solicită Platon Constantin obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect.
Centru mun. Chișinău să-i plătească indemnizația lunară viageră în mărime de 90% din
salariul mediu lunar plătit judecătorului Curții Supreme de Justiție în funcție, ținându-

se cont de indexarea salariului în conformitate cu Legea privind salarizarea judecătorilor nr. 328 din 23 decembrie 2013.

La 08 decembrie 2014, Platon Constantin a înaintat o cerere de concretizare a acțiunii prin care în calitate de pârât a indicat Casa Națională de Asigurări Sociale, solicitând stabilirea în folosul său a indemnizației lunare viagere după formula: $4225 \times 4.3 = 18167.5 \text{ lei} \times 80\% \times 14534 \text{ lei} \times 90\% = 1308 + 14534 = 15842 \text{ lei lunar (f.d.47)}$.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 06 ianuarie 2015, a fost respinsă ca nefondată acțiunea depusă de către Platon Constantin (f.d.55, 58-62).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iulie 2015, a fost respins apelul declarat de către Platon Constantin și menținută hotărârea primei instanțe, fără modificări (f.d.102-108).

La 05 august 2015, Curtea de Apel a expediat în adresa participanților procesului, copia deciziei emise (f.d.109).

La 02 septembrie 2015, Platon Constantin, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, solicitând casarea actelor judecătorești emise de către instanțele inferioare cu emiterea unei noi soluții, prin care să fie admise cerințele înaintate.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept citate, recursul declarat de către Platon Constantin la 02 septembrie 2015, este depus în termen.

În motivarea recursului Platon Constantin a invocat că instanțele ierarhic inferioare au examinat pricina superficial, fiind încălcate normele de drept material, iar în concluzie au fost emise decizii ilegale.

Verificând legalitatea hotărârilor contestate, în limitele invocate în cererea de recurs depusă de Platon Constantin, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul respectiv, urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 28 septembrie 2015, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimatul nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Platon Constantin în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atît în practică, cît și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Platon Constantin, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Platon Constantin se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Petru Moraru